

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 października 2018 roku Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówiono M. K. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu wskazano, że wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym orzeczeniem Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 25.09.2018 roku / decyzja w aktach KRUS/.

W dniu 22 października 2018 roku wnioskodawczyni odwołała się od powyższej decyzji, wskazując, że źle oceniono jej stan zdrowia bowiem jest trwale, całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym / odwołanie k- 3-4 odw/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji / odpowiedź na odwołanie k- 5-5odw/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 1.08.2018 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie jej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym / wniosek w aktach KRUS/.

Wobec powyższego wnioskodawczyni została skierowana na badanie do lekarza Rzeczoznawcy KRUS. Orzeczeniem z dnia 29.08.2018 roku wnioskodawczyni została uznana za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym do sierpnia 2020 roku/ orzeczenie w aktach KRUS/.

Od powyższego orzeczenia zarzut wadliwości wniósł (...) Inspektor Orzecznictwa Lekarskiego. Sprawa została skierowana do rozpoznania do Komisji Lekarskiej KRUS. Orzeczeniem z dnia 25 września 2018 roku Komisja Lekarska kasy nie stwierdziła u wnioskodawczyni naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym/ orzeczenie w aktach KRUS/.

Wnioskodawczyni M. K. urodziła się w dniu (...). Wnioskodawczyni jest właścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 3,4 ha przeliczeniowego, którego nie prowadzi osobiście ale wydzierżawia / niesporne, wniosek w aktach KRUS/.

Wnioskodawczyni choruje na nadciśnienie tętnicze, które jest dobrze kontrolowane u niej lekami, bez powikłań. Ponadto uskarża się na przewlekłe zapalenie żołądka, stan po wycięciu łagodnego guza stromalnego (...) żołądka w 2013 roku. Występują u niej zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo krzyżowego z objawowym zespołem bólowym. Ponadto u wnioskodawczyni występuje stan po częściowej nefrektomii nerki prawej z powodu raka jasnokomórkowego tej nerki, który to zabieg miał miejsce w 2009 roku, brak jest klinicznych cech wznowy procesu nowotworowego. Poza tym u wnioskodawczyni występuje torbiel nerki lewej. Wnioskodawczyni odczuwa objawy lękowo-depresyjne. Z przyczyn internistycznych wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Wnioskodawczyni jest w pełni wydolna oddechowo i krążeniowo. Ciśnienie krwi jest dobrze kontrolowane lekami i powoduje powikłań. Usunięty w 2009 roku rak jasnokomórkowy nerki prawej nie wykazuje cech wznowy, co znajduje potwierdzenie w wynikach badań obrazkowych usg i rtg / opinie biegłego internisty prof. P. k- 14-16/. Nadciśnienie tętnicze występujące u wnioskodawczyni znajduje potwierdzenie zarówno w badaniu USG serca, zaleconymi lekami jak i pomiarem ciśnienia przeprowadzonym przez lekarza Rzeczoznawcę KRUS. Jest ono kontrolowane lekami. Nadciśnienie jest chorobą wewnętrzną i nie stanowi uzasadnienia do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym/ opinia uzupełniająca internisty prof.P. k-85, 151/.

Wnioskodawczyni w 2009 roku przeżyła operację usunięcia dolnego bieguna nerki prawej z powodu raka (...). Po zabiegu nie wymagała uzupełniającego leczenia onkologicznego. Okresowo wymagała jedynie kontroli w Poradni Urologicznej. Nie wystąpiły cechy wznowy, układ moczowy pozostaje sprawny. W 2013 roku wnioskodawczyni przeżyła zabieg usunięcia łagodnego guza żołądka. Oba zabiegi nie spowodowały u wnioskodawczyni długotrwałej niezdolności do pracy, nie upośledziły sprawności w stopniu kwalifikującym do niezdolności do pracy w

gospodarstwie rolnym. W ocenie onkologa wnioskodawczyni jest osobą całkowicie zdolną do pracy w gospodarstwie rolnym / opinia biegłego onkologa F. k- 19-20/. Bóle w prawej okolicy operowanej nerki jak i prawej okolicy lędźwiowej nie mają związku ze zmianami w nerce prawej, co uzasadnia zarówno usg jamy brzusznej jak i badanie usg nerek wykonane w 2019 roku. Nawracające stany zapalne błony śluzowej żołądka nie mają związku z usunięciem w 2013 roku guza łagodnego żołądka . Dolegliwości te nie powodują całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. .W dniu 10.05.2019 roku w warunkach szpitalnych został przeprowadzony zabieg punkcji torbieli nerki lewej i jej obliteracji. Wnioskodawczyni z przyczyn onkologicznych nie jest niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym / opinia uzupełniająca onkologa dr F. k- 132, 154/.

Wnioskodawczyni jest leczona psychiatrycznie od 2002 roku, regularnie leczy się od 2016 roku. Jej stan psychiczny jest stabilny na co wskazuje stosowanie tych samych leków. Zmiana leczenia nastąpiła dopiero w 2019 roku. Wnioskodawczyni cierpi na zaburzenia depresyjne. Z powodu schorzenia psychicznego nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym / opinia biegłego psychiatry K. K. k- 47-49/. Zaburzenia depresyjne niezwykle rzadko powodują niezdolność do pracy. U wnioskodawczyni nasilenie objawów występuje w stopniu cco najwyżej umiarkowanym. Wnioskodawczyni z przyczyn psychiatrycznych nigdy nie była hospitalizowana. Wnioskodawczyni nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym / opinia biegłej psychiatry K. K. k- 135/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie opierając się na dokumentach zawartych w aktach KRUS jak i opiniach biegłych wydanych w sprawie. W ocenie Sądu opinie biegłych są spójne , konsekwentne i wiarygodne . Pozwalają one na rzetelne ustalenie stanu zdrowia wnioskodawczyni i jej zdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Biegli zbadali wnioskodawczynię jak i ustosunkowali się do zastrzeżeń zgłaszanych przez wnioskodawczynię do ich opinii. Ponadto biegli wypowiedzieli się w sposób kategoriyczny do składanej w toku procesu dokumentacji medycznej i wyników badań wnioskodawczyni , wskazując w sposób nie budzący wątpliwości ,że wnioskodawczyni nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolny. Swoje opinie biegli oparli zarówno na badaniu wnioskodawczyni jak i wydali je po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz wynikami obiektywnych badań.(usg, RTG , pomiar ciśnienia tętniczego). W ocenie Sądu opinie biegłych są miarodajne do wyrokowania w sprawie. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności pozwalających na ich zdyskredytowanie.

Sąd nie dopatrył się konieczności dopuszczenia dowodu z opinii innych biegłych tych samych specjalności z urzędu. Należy dodać, że dowód z opinii biegłego ma szczególny charakter, a mianowicie korzysta się z niego w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych. Do dowodów tych nie mogą więc mieć zastosowania wszystkie zasady o prowadzeniu dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 k.p.c. W konsekwencji nie można przyjąć, że Sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest niekorzystna dla strony. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z opinii kolejnych biegłych lub z opinii instytutu, jedynie wtedy, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 1974 roku II CR 817/73, nie publ.)

Sąd zważył , co następuje :

Odwołanie wnioskodawczyni nie jest zasadne i podlega oddaleniu. Zaskarżona decyzja odpowiada prawu i brak jest podstaw do jej zmiany.

Prawo do renty rolniczej , z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym regulują przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz. U 2019 poz. 299). Zgodnie z treścią przepisu art.21.1 powyższej ustawy renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2;
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym;

3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował wyłącznie przesłankę całkowitej niezdolności do pracy ubezpieczonej, kwestionując jej istnienie u wnioskodawczyni. Zdaniem organu wnioskodawczyni nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W świetle opinii biegłych twierdzenia te są uzasadnione.

Wskazać należy, że za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.(art.21.5 ustawy). Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.(art.21.6 ustawy) Całkowitą niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym uznaje się za okresową, jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.(art.21.7 ustawy).

Jak wynika z przeprowadzonego postępowania przed sądem wnioskodawczyni nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Twierdzenie to znajduje uzasadnienie w opiniach trzech biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom na jakie uskarża się wnioskodawczyni. Nie ulega wątpliwości, że wnioskodawczyni zarówno w przeszłości jak i obecnie cierpi na szereg schorzeń wymagających zarówno leczenia jak i okresowej kontroli lekarskiej. Dotyczy to wszystkich dolegliwości jakie zostały zdiagnozowane przez biegłych. Nie mniej jednak na datę wydania zaskarżonej decyzji dolegliwości te nie czyniły wnioskodawczyni osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym pomimo ich ewidentnego istnienia u wnioskodawczyni. Dotyczy to przede wszystkim nadciśnienia tętniczego jak zaburzeń depresyjnych. W zakresie schorzeń onkologicznych, jak wynika z opinii biegłego dr F. – onkologa – u wnioskodawczyni nie ma wznowy procesu nowotworowego a zatem należy uznać ją za osobę wyleczoną. Podkreślić należy, że biegły onkolog wypowiedział się w tym zakresie w swoich opiniach uzupełniających na podstawie aktualnych obiektywnych badań przeprowadzonych już w 2019 roku, które przedłożyła wnioskodawczyni w toku procesu.

Wskazać należy, że niezdolność do pracy w rozumieniu ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników oznacza taki stan nasilenia dolegliwości chorobowych, który wyklucza podjęcie jakichkolwiek czynności związanych z pracą w gospodarstwie rolnym. Zatem nie każdy gorszy stan zdrowia i sprawności psychofizycznej rolnika uzasadnia prawo do renty. Jeżeli ustawodawca w systemie rolniczym nie rozróżnił i nie daje ochrony rentowej w przypadku częściowej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, lecz tylko przy całkowitej, to oznacza to, że w ustaleniu takiego stopnia niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym chodzi o wyraźną granicę tej niezdolności - a więc o sytuację, gdy rolnik z powodu naruszenia sprawności organizmu nie może osobiście wykonywać żadnej pracy przypisanej do gospodarstwa rolnego. Uzasadnia to tezę, że dopiero taki stopień niezdolności do pracy, określanej jako całkowita, wyznacza granicę w kwalifikacji rzeczywistej sprawności psychofizycznej ubezpieczonego do pracy w gospodarstwie rolnym. Nie obejmuje zatem sytuacji, gdy rolnik nie utracił w pełni możliwości wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, czyli gdy wystąpiła utrata sprawności do pracy w stopniu mniejszym niż całkowita. Nawet jeśli gorszy stan zdrowotny powoduje ograniczenie zdolności do pracy, lecz nie czyni jej niemożliwą, to brak jest przesłanki do ustalenia prawa do renty rolniczej. / vide wyrok SA w Szczecinie z dnia 30.05.2019 r w sprawie III AUa 406/18 ,LEX nr 2692945/.

Odnosząc się do zarzutów wnioskodawczyni podnoszonych zarówno w odwołaniu jak i pismach procesowych, kwestionujących opinie biegłych i wskazujących, że jej stan zdrowia oceniono nieprawidłowo, wskazać należy, że nie mogą być podstawą wyrokowania w sprawie. Prawo do renty rolniczej związane jest z całkowitą niezdolnością do pracy w gospodarstwie rolnym. Stąd niezbędna jest ocena biegłych, posiadających wiedzę specjalistyczną, adekwatną do schorzeń wnioskodawczyni, aby ocenić czy jest ona całkowicie niezdolna do pracy. Tylko biegli a nie wnioskodawczyni są uprawnieni do orzekania o niezdolności do pracy. Samo rozpoznanie schorzenia, nie jest dowodem, że powoduje ono całkowitą niezdolność do pracy./ wyrok SA w Lublinie z dnia 31 marca 2016 roku w sprawie III AUa 552/15, LEX nr 2025488/. Należy ponownie podkreślić, że wnioskodawczyni uskarża się na wiele schorzeń w tym o

charakterze przewlekłym ale nie oznacza to automatycznie całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Podkreślić również należy, że subiektywne przekonanie ubezpieczonej, co do jej stanu zdrowia, nie może uzasadniać przyznania renty. Renta rolnicza jest świadczeniem z rolniczego ubezpieczenia społecznego, które przysługuje pod warunkiem istnienia długotrwałej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i musi to być niezdolność obiektywna./ vide: wyrok SA w Szczecinie z dnia 16 stycznia 2014 roku w sprawie III AUa 591/13 ,LEX nr 1455621/. Niepokój wnioskodawczyni o stan jej zdrowia i subiektywne poczucie choroby nie mogą determinować zasadności roszczenia o przyznanie renty rolniczej.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie wnioskodawczyni.